

РАЗГОВОРЪ Б.

—

Послѣ отъ обѣдванѣто Госпожа Анна преслѣшà Іованча да и прочѣта, и да и казѣва уроцѣте си подъ сѣнкитѣ въ градинѣта. Я като свѣрши, рече и: че не щеше да иде да играе, но предпочиташе да остане и да се разговори съ майка си пакъ за силата на Бога. Майка мѣ склони, но за малко време; и Іованчо като сѣдна близдъ при нея, гледаше на лицето и и чѣвствѣваше отистина благодарностъ да наѣчи нещѣ още за великаго онаго и благаго Бога, Отца нашего, който сѣди на небеса.

М. Можешъ ли, Іованчо, да ми кажешъ що є сила?

І. Вѣйка ми Іованъ има многѣ повече сила, нежели азъ.

М. Що разѣмѣвашъ съ това?

І. Разѣмѣвамъ, че може онъ да прави многи нѣща, които а не можемъ да правимъ: той има сила да расцапи єдно твѣрдо дѣрво съ секирѣта, а азъ не можемъ. Но а имамъ сила да направимъ многи нѣща. Помнишъ ли, мамо, че ти дѣмахъ за тѣхъ днесъ сѣтрина?